

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Conversatione Apostolica - A Curatoribus Animarum piè & fructuosè instituenda ; Complectens varios & solidos modos juvandi & consolandi diversorum Statuum Personas afflictas, praecipuè aegras & captivas ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Memb. VIII. De tentatione ex pœnitentiæ agendæ desoderio orta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49274](#)

II. Promittat, se pro illo sedulò oraturum, sed & amicos idem facturos, curaturisque, ut plures pro ipso Missæ offerantur.

III. Declaret, quod, si patienter & fortiter sustineat dolores suos, eosque DEO in satisfactionem offerat, purgatoriū loco sint futuri; si enim S. Bernardus teste Cantiprat. l. 2. apud c. 5. p. 2. fratri cuidam laboranti dixit: Perge frater, quia nullum aliud post hanc vitam purgatorium habebis; quanto magis hoc patienti dici poterit; si Monachus ille, apud Cæsar. l. 12. c. 51. qui tantum recordatus est passionis Dominicæ (quando crux transibat) & rogabat per amaritudinem, quam Christus in morte sustinuit, ut sui quoque in agone recordetur, ab omni purgatorio liberatus est, quanto magis hanc gratiam sperare poterit, qui Christi SS. Passionem non verbo, sed opere; non recordando, sed imitando, venerari conatus est; Martyres certè purgatorium non patiuntur; atqui teste S. Gregorio homil. 35. in Evangel. Sine ferro & sanguine Martyres esse possumus, si patientiam veraciter in animo custodimus. Hinc aliquando Christus S. Ludgardi apparuit, monuitque, ut cæxitatem suam patienter sustineat, &c. enim liberam fore à purgatorio.

IV. Ostendat insuper, quod, si justissimo Dei judicio in purgatorium mittendus esset, spem tamen optimam concipere possit, se non diu ibi relinquendum, tum, quia ipse misericors erga animas purgatoriū semper fuit, atque adeò parem juxta Servatoris promissum misericordiam est consecuturus, tum, quia specialiter cultui Beatissimæ Virginis fuit addictus, quæ aliquando S. Brigitte dixit: Ego sum Mater DEI, & Mater omnium, qui sunt in purgatorio, quia omnes pœna, quæ debentur purgandis pro peccatis eorum, per preces meas quilibet horâ aliquo modo mitigantur, ut l. 4. Revel. c. 138. refertur.

MEMBRUM VIII.

De Tentatione ex poenitentiæ agenda.

desiderio orta.

I. Octava Tentatio est desiderium vitæ protrahendæ ad seriam emendationem vitæ instituendam, meritaque augenda; Contra quam sic muniat ipsum Operarius. 1. Ostendatur,

I. Stendat, quām incertum sit; num hoc facturus esset; quām proponant homines emendationem, & tandem exequi entant; & ideo fortè ipsum DEUM disponere, ut jam monitū ne deterior factus in périculum salutis se conjiciat.

II. Ostendat, meliorem esse obedientiā, quām vītū adeoque gratiū fore DEO, si voluntati illius se refugiat; quām & vivus iuxta voluntatem propriam relinqueretur; sanctissimē viveret.

III. Declaret illi, quantū mereti possit, si proprie amorem libenter carere velit merito, quod per longiorē tam obtinēre posset; & enim, qui terrena bona relinquimus propter Deum, centuplum accepturus, & vitam æternam pulsurus est, quid sperare poterit, qui propter eundem DEU æterna & supernaturalia bona dimittit?

IV. Ostendat etiā, quantū conduceat ad satisfaciēm, si patienter mortem excipiat; si enim satisfacere DE plenissimē nonnulli censemur, qui temporalia bona sibi cipi patiuntur, aut ipsi pauperibus tribuunt, ut adeo etiam Daniel suaserit Nabuchodonosori, ut peccata sua eleemosynas redimeret, quanto magis satisfaciet, qui vitam ipsam omnium rerum charissimam, & gloriam, quam per vitam longiorē sibi præparare potuisset, eo fine libenter dimittit, ut non graviter a se offenso DEO quām plenissimē satisfaciat?

V. Declaret illi, voluntatem DEI tanti esse faciendam, si omnia Sanctorum merita solus possidere posset, tamen voluntatem DEI præferre deberet, utpote, quā ipsi etiam beatius, quām suā felicitate delectantur, quanto magis ergo longè minora illa comoda, quæ per vitam sperare longiorē posset, DEI beneplacito postponenda, & contemnenda erunt; maximē comoda, quæ propter Dei amorem & beneplacitum negliguntur, per idem DEI beneplacitum abdantiū recuperentur.

§. XII.

An permittendum sit Infirmis, ut alios alloquuntur, & exhortentur ante mortem.

I. Cūm experientia crebra ostendat, illa dicta, quā in tribundis proferuntur, multò altius plerumque pertinet, ideo non obseruit interdum (si circumstantia Petrus